

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 mai 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 decembrie 2013, de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului

Breahnă Simion Alexei, născut la 17 septembrie 1990, originar și domiciliat în s.Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni.

Termenul examinării cauzei:

1. 04.04.2013 - 23.08.2013 - prima instanță,
2. 26.09.2013 - 27.12.2013 - instanța de apel,
3. 04.03.2014 - 28.05.2014 - instanța de recurs.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 23 august 2013, Breahnă Simion a fost condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Breahnă Simion, la 03 iunie 2012, aproximativ la ora 21.00, aflându-se în pădurea din s.Stolniceni, r-nul Hîncești, împreună cu altă persoană, în privința căreia procesul penal a fost disjuns în procedură separată, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, în prezența mai multor consăteni, exprimîndu-se cu cuvinte necenzurate, le-a aplicat cet.Postică Iurie și Talpă Gheorghe multiple lovituri cu pumnii și picioarele, precum și cu o pompă de aer din metal și o cheie metalică, în cap și alte părți ale corpului, cauzîndu-i lui Talpă Gheorghe - vătămări corporale neînsemnate exprimate prin echimoze liniare roșietice la coapsa stîngă și genunchiul stîng, plagă liniară cu sînge, iar lui Postică Iurii vătămări corporale medii, care au dus la dereglarea sănătății mai mult de 21 de zile, exprimate prin excorații liniare cu sînge închegat în regiunea parietală dreaptă, antebrațul mîinii stîngi, fractură a ramurii stîngi a mandibulei, fără deplasarea fragmentelor.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile sale sa fie recalificate în baza art.287 alin.(2) Cod penal cu aplicarea pedepsei în formă de amendă, motivînd că după ce a fost lovit de părțile vătămăte, acționînd în scop de apărare a scos undița și a lovit părțile vătămăte, fapt confirmat de martori, însă nu le-a aplicat lovituri cu pompa metalică.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 decembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul Breahnă Simion.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.287 alin.(3) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșite de două persoane, asupra a două persoane cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

În ce privește argumentele inculpatului indicate în apel, precum că el nu a lovit cu pompa părțile vătămăte, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece faptul dat a fost confirmat de către părțile vătămăte Iu.Postică, Gh.Talpă, cât și de martorii V.Rusciuc, N.Olaru, Gh.Cibotaru, A.Talpă, care au dat declarații similare și motive de a nu crede celor relatate de către aceștia nu s-au stabilit, cu atât mai mult că ei au făcut declarații sub jurământ și avertizare de răspundere penală, iar din raportul de expertiză medico-legală nr.168/D rezultă că vătămările corporale medii depistate la Iu.Postică au fost provocate prin acțiunea unor corpuri dur-contodente.

De asemenea, instanța a menționat că afirmațiile apelantului privind încadrarea acțiunilor sale în baza art.287 alin.(2) Cod penal sînt neîntemeiate și nu și-au găsit confirmare în cadrul judecării cauzei, neexistînd temeiuri pentru recalificarea acțiunilor acestuia, deoarece conform legii, la obiectele care servesc drept temei pentru calificarea acțiunilor huliganice în baza art.287 alin.(3) Cod penal, se referă toate obiectele pe care le-a avut și le-a utilizat inculpatul la săvîrșirea infracțiunii. Reieșind din textul apelului, rezultă că cu toate că inculpatul nu a recunoscut aplicarea loviturilor cu pompa, a recunoscut utilizarea undiței, întrunindu-se astfel latura obiectivă a componenței de infracțiune incriminată și reținută în seama lui S.Breahnă.

În ce privește măsura de pedeapsa stabilită inculpatului, instanța a conchis că aceasta este una echitabilă și corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei, dîndu-se deplină eficiență gravității infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor grave, fiind o infracțiune răspîndită și periculoasă, la care s-a ținut seama de toate circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, este tînăr, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, precum și de prevederile art.61, 75 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, dispunîndu-se suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probă.

5. Împotriva hotărîrii nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul T.Lepădatu în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în baza art.287 alin.(2) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, motivînd că la examinarea apelului nu s-a luat în considerație declarațiile martorilor, care au relatat că părțile vătămăte primii i-au aplicat lovituri inculpatului, în acest sens el a fost nevoit să se apere, că inculpatul nu a aplicat lovituri cu pompa și cheia metalică, iar faptul că inculpatul a recunoscut aplicarea loviturilor cu undița nu servește temei pentru calificarea acțiunilor acestuia în baza art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece acest obiect nu i-a fost imputat prin rechizitoriu.

6. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință, pronunțîndu-se pentru respingerea acestuia, pe motiv că recurentul critică aprecierea probelor, temei ce nu este prevăzut la art.427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar.

Fiecare probă, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor.

Aceste prevederi obligatorii ale legii procesual penale au fost respectate la judecarea apelului.

Colegiul penal reține că instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui S.Breahnă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

Din conținutul hotărârilor judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere depozițiile însăși ale inculpatului, care de fapt a recunoscut utilizarea obiectului, a părților vătămate Iu.Postică, Gh.Talpă, a martorilor V.Rusciuc, N.Olaru, care au declarat că inculpatul a folosit obiecte la aplicarea violenței, cât și actele cauzei - raportul de expertiză medico-legală nr.168/D, din care rezultă că vătămrile corporale medii depistate la Iu.Postică au fost provocate prin acțiunea unor corpuri dur-contodente.

Astfel, reieșind din materialul probator al cauzei, Colegiul penal conchide că concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, sînt juste și întemeiate, deoarece legislația în vigoare expres prevede că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în: aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

După cum s-a menționat mai sus, acțiunile inculpatului de huliganism s-au petrecut într-un loc public cu aplicarea unei pompe și chei metalice pentru vătămarea integrității corporale a părții vătămate, astfel, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului S.Breahnă.

Argumentele recurentului, precum că acțiunile incriminate lui urmează a fi reîncadrate în baza art.287 alin.(2) Cod penal, nu pot fi reținute, deoarece potrivit legislației în vigoare, huliganismul săvârșit cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, la care se referă toate obiectele pe care le-a avut și le-a utilizat făptuitorul la săvârșirea infracțiunii, se încadrează în alin.(3) al normei penale sus-menționate.

Nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului nici afirmațiile recurentului, precum că instanțele de judecată nu au luat în considerație declarațiile martorilor care au relatat că părțile vătămate primii au aplicat lovituri inculpatului și dînsul apărîndu-se le-a aplicat acestora lovituri, deoarece declarațiile martorilor au fost apreciate în conformitate ce prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei și concludenței. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de

judecată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul penal constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, iar concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatului, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Prin urmare, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția lui S.Breahnă în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Ca temei de recurs recurentul a invocat pct.12) art.427 Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul conchide că, motivul la care se referă recurentul nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii judecătorești, deoarece instanțele de fond recunoscându-l vinovat pe S.Breahnă nu a făcut o altă încadrare juridică a faptei comise decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Pedepșa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul T.Lepădatu în numele inculpatului, și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Breahnă Simion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui Breahnă Simion, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun